

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Arsdekin Soc. Jesu Sac. Theol. Professoris
Theologia Tripartita Universa**

Complectens nunc Bibliothecam perfectam Viri Ecclesiastici, ordine
sequenti

Controversiae Heterodoxae Ac Scholasticae - Cum speciali Notitia rerum
Modernarum, & Chronologia totius Monarchiae Sacrae, & Saecularis,
Pontificum, Conciliorum &c. Haeresum omnium, ac Propositionum
damnatarum Mundi Sex Aetatum ...

Archdekin, Richard

Dilingae, 1687

Hæreses Calvini cum Luthero communes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38447

Art. V. Sectarum singularum Dogmata particularia.

tionem Sacramentalem acceperit, illud in articulo mortis legitimè interrogatum, etiam cum juramento, negare, quamvis ipse ipso de illo sermonem instituat.

III. Licere subditis interficere Regem Protestantem, ut eo amoto introducatur fides Catholica: & si Regicida eo titulo morti adjudicetur, cum Martyrii laurea coronandum.

IV. Regem à Papa excommunicatum à Subditis suis deponi, & occidi posse.

V. Papam suā dispensatione licitum posse facere in ullo casu mentiri, aliave contra legem Dei mala perpetrare, ut inde boni aliquid eveniat.

VI. Licere uxori maritūm concubinarium è medio tollere.

Patres Professi Provinciae Anglicanae juxta triennalem morem congregari declarant, se neque didicisse, neque docuisse, neque audivisse ab ullo è Patribus nostris edocatas unquam fuisse prædictas propositiones: imò singulos, eas omnino detestari. Actum Gandavi in domo tertiae probationis Anglorum Societatis. Iesu 4. Julij 1681.

De *juramento Fidelitatis* ibidem sic decernitur. Ut uniformiter (quod in Congregatione rogatum fuit) inter Nostrorum in modo agendi circa juramentum Fidelitatis, uti vulgo nominari solet, procedatur.

I. Profiteamur omnes tantam à nobis singulis erga Regem nostrum cum res tulerit, sincerè jurandam, & exhibendam obedientiam, atque fidelitatem, quanta ab ipsis ubi vis Catholicis subditis quibuscumque Principibus exhiberi solet.

II. Juramentum Fidelitatis, uti jam est, variis heterodoxis inspersum clausulam, suscipi non posse, præfertim cun id summorum Pontificum Brevibus sit datum.

Actum in Congregatione Provinciali Patrum Anglicorum Societatis / E.S.U celebrata Gandavi in Domo tertiae probationis ejusdem Societatis die 5. Julii 1681. Nonne hæc perfecta fidelitas est ex ipsa Christi sententia, Reddere quæ sunt Cæsaris, Cæsari, & quæ sunt Dei Deo?

Experimenta certè hujus Fidelitatis habuit Rex Carolus Primus, & Secundus, dū à suis subditis Heterodoxis & secutim ille, & hic exilia passus, Patres, & Catholicos Angliae & Hiberniae habuerunt sibi fidelissime & constantissimè adhærentes, etiam cum fortunaru[m] terrarū, & honoru[m] p[re]m[io] omnium ja[ct]ura. Hæc nemo ignorat qui in præteriorum temporum rebus recenter gestis aliquid habet memoria.

Quis non meminuit, dum Rex exil in Gallia versatur, quot legationibus ex parte Catholicorum in Hibernia solicitatus fuerit ut eō securus adveniret, ab omnibus Regni Catholicis recipiendus, & ad extremum usque spiritum defendendus. Ac postea ipso in suum locum Proregem transmittente, quomodo contra Regis hostes heterodoxos pro ipsius jure ac corona usque ad extremum Patriæ exitium fidelissime decertaverint.

Recenti & ipse memoria retineo, dum idem Rex Carolus II. in Belgium profugus cum Fratribus adveniret, quantâ fidelitate p[re]alii, Catholici P[re]t[er]ores plurimi tū Angli, quam Hiberni ipsi adhaerent; ac eorum Legiones integræ se Regis ac Ducis Eboracensis obsequio mancipaverint. Hæc sanè, & alia quæ prætero, potentiissima sunt Catholicorum erga suum Régem fide-

litatis exempla, quæ si memoriam recolantur, facilè poterunt obstruere ora loquentium iniqua, & ab æquo, novoque Rege præmia potius, quam calumniarum fidem promereri.

ARTICULUS V.

Novarum Sectarum dogmata Particularia proponuntur.

Hereses Calvinii cum Lutheru[m] communis.

C Alvinus, qui fuit tempore posteriori Lutheri quietus est, & infuper novos addidit, quos superius variis locis singillatim refutavimus. Quoniam verò ex illis profluxerunt plurima dogmata recentiorum Sectarum, illos etiam hic sub unum apercutum summatim profremus.

Docuerunt illi, Scripturam esse per se claram, & solam Regulam Fidei.

Traditiones non esse admittendas.

Ecclesiastici Romanam successu temporis à vera Fide defecisse.

Pontificem Romanum non esse Caput Ecclesie, nec judicem controversiarum fidei.

Sanctos non esse invocandos, nec honorandas eorum imagines, aut reliquias.

Sacramentum Confirmationis, extrema Unctionis, & quedam alia non esse admittenda.

Sacrificium Missæ abrogandum: Communionem dandam sub utraque specie.

Purgatorium non admittendum, nec indulgentias, nec preces pro defunctis prodesse.

Confessum non requiri in Ministris Ecclesie.

Liberum homini arbitrium ad opera bona, & malam per primum peccatum periisse.

Ex sola Fide hominem justificari, non ex Merito bonorum operum.

Jejunium, abstinentiam, & alia præcepta Ecclesie explodenda esse. In his plura particularia dogmata continentur, & alia singulare Lutheri accuratè exprimitur in Bulla Leonis X. in fine hujus Tractatus.

Dogmata Calvino propria his addita.

D Eum secundum essentialē perfectionem non esse infinitum. Nec ubique presentem in hoc mundo, se ubique in celo.

Decreta Dei non esse ab æterno. Dei æternitatem non esse indivisibilem, sed divisibilem & successivam.

Christum non esse mortuum pro omnibus, sed pro solis prædestinatis.

Illum in cruce desperasse, nec verè ac propriè descendisse ad inferos.

Per suam mortem ac passionem nihil sibi meruisse.

Christum ab initio multa ignorasse, quæ postea didicit. Sed in hunc errorem lapsus est etiam Lutherus.

Imaginem Christi honorandam non esse.

Prædestinatos esse ab æterno quosdam homines ad gloriam, & quosdam ad damnationem, sine ullo ipsorum merito, aut horum culpa, sed ex Dei beneplacito.

Hoc decretum prædestinationis tam fixum esse ut tollat omnem arbitrii libertatem in negotio prædestinationis.

Gratiam per Christum dari solis prædestinatis. Et his non dari gratiam habitualē sive sanctificante-

tem.